

DWAARS- DOORSNEDEN VAN EEN TOEHOMSTIG MUSEUM

aan de voet van de parkeerplaats
het gebouw op je in laten dalen
gearriveerd op uw bestemming, zei ze
je vraagt je af wat dat betekent
en toch stelt het je gerust

wat een gebouw zou kunnen zijn, een stapel stenen
een omsloten ruimte, omhulsel van glas en staal
gebouw, terrein waar buiten van binnen wordt weggehouden
een beweging, die in het woord *building* onafgebroken door blijft gaan
bouw-werk, een open plek die na weken graafmachines
gebouw genoemd mag worden

ook een kasteel begon als nieuwbouw

met jas half over arm
door de deur naar binnen draaien

hier vangt het kauwen aan

kauwen, met tanden en kiezen vermalen
'hij kauwt op iets', je ziet 'm denken, parallel aan het gesprek
overpeinzen, gedachten verteren, in het Engels *to digest*:

croissantje jam, weekendkrant
Playmobil, een gele schaar, Cornflakes-haan
pinpas waar sleutels, iedereen klaar om te gaan?
de keukentafel in haastig stilleven achterlaten

rubber van banden, 104.1 FM, 't grasveld
sigarettenpeuken met vlugge voet erin gedraaid
de kruimels van een documentaire
over plastic soep, was-etiketten
die blauwe enveloppe, verjaardagskaarten
tas en paraplu in het kluisjesbataljon

bij de garderobe
het buiten op de schouders
van een hanger achterlaten
nog even gauw naar het toilet

het museum, uitstalling van waren
*supermarkt die niets verkoopt*¹
een studeerkamer, waar begrip
in handen op de rug gevouwen geruisloos
mee door de ruimtes gaat

waar je naar binnen gaat om anders naar buiten te gaan

het museum is een grens oversteken
het wegdek in een ander land voelen overgaan
de schappen van de tankstations van inhoud zien veranderen
de taal een beetje minder *zu verstehen*

het museum, waar doppen van zintuigen worden gehaald

hier kunnen we het hoofd ontvouwen
tussen vier muren de leegte van een woestijn opzoeken
(maar eerst de plattegrond verkennen)
een middag met vakantie gaan

het museum, waar een gedeelde blik het gesprek inzet
de eerste zaalwacht stilzwijgend markeert

hier vangt het kijken aan

met een oog op je metgezel
gelijk op door de ruimtes dwalen
kijken met een hand vast
of losjes in de broekzak dan
een opschrijfboek, je telefoon trilt
een beetje neuzen
niet te dichtbij, niets optillen
wel op deze knop drukken
niets aanraken, niet meenemen hoor
kijken, een mening delen
of kijkt het soms naar mij?
kijken, een blik werpen
een boomerang

de wand om uitleg vragen
2014, *mixed media*, afmetingen, naam
je terugdraaien en het snappen nu

hier vangt het on-weten aan

iets kleins, iets baldadig schoons
iets uitgestreks, het verontrust
iets wat oplucht, je van veraf op de hielen zit
het kunstwerk: *iets wat onverhoeds gebeurt
en lijkt op het losspringen van een slot*²

iets, *dat kan ik zelf ook*
noem het wartaal
noem het zondag

*de openbaring van een geheim
maar niet het geheim zelf*³

tientallen borden stormachtig
opeengestapeld, het laatste
avondmaal gebatikt, je hebt trek
een zwart gat lonkend op de vloer
pronkbanketjes en purschuim verhalen
het geluid van kopjes kletsend
aan het einde van de gang

hier blijft het kijken aan:

de zon die binnenvalt in een glas water
uit het raam een landschap

vitriines tonijnsalade, druiven, bosbessenvlaai
ineens een weelderig *tableau vivant*

hoe je in de bloembedden hier verderop
die op gelijke foto's de wereld over reizen
een verzameld werk zou kunnen zien

hoe een stapel stenen
meer dan een stapel stenen kan zijn